

Nogle af udvalgets spørgsmål til justitsministeren og dennes svar herpå:

Ad L 76, jf. Folketinget 1997-98 (1. samling)

Spørgsmål nr. 1:

Finder ministeren ikke, at det yderligere kan øge de ansattes utryghed, at der i lovforslaget indføjes en bemyndigelsesbestemmelse, jf. lovforslagets § 2, stk. 4?

Svar:

Den nævnte bestemmelse i lovforslaget indebærer, at justitsministeren kan fastsætte, at offentlighedsloven tillige skal omfatte andre oplysninger i personalesager end dem, der er nævnt i forslagens § 2, stk. 3.

I bemærkningerne til bestemmelsen hedder det bl.a. følgende:

»Det kan vise sig, at der er andre oplysninger i konkrete personalesager end dem, der er nævnt i stk. 3, som bør være undergivet aktindsigt.

På den baggrund foreslås det, at justitsministeren ved bekendtgørelse kan udvide anvendelsesområdet for bestemmelsen i stk. 3. Det forudsættes, at der er tale om oplysninger, som efter deres karakter kan have reel interesse for offentligheden, og at hensynet til de ansatte og til myndighedens personalemæssige interesser ikke i væsentlig grad taler imod, at oplysningerne undergives aktindsigt.

Bestemmelsen indeholder ikke hjemmel til at fastsætte, at oplysninger, som der er taget stilling til ovenfor, skal være omfattet af loven. Det kan f.eks. ikke bestemmes, at oplysninger om disciplinære reaktioner over for ansatte i underordnede stillinger eller oplysninger om de nærmere omstændigheder i forbindelse med tildeling af tillæg m.v. skal være omfattet af loven. Bestemmelsen tager i stedet sigte på oplysninger, som det senere måtte vise sig, at man ikke har været tilstrækkeligt opmærksom på ved udarbejdelsen af arbejdsgruppens betænkning og det foreliggende lovforslag.

I praksis vil en anvendelse af bemyndigelsen kunne komme på tale, hvor f.eks. repræsentanter for medierne henleder ministerens opmærksomhed på, at der for sådanne oplysningers vedkommende er et behov for, at de er undergivet aktindsigt. Det forudsættes, at ministeren, inden be-

myndigelsen i givet fald udnyttes, drøfter spørgsmålet med de relevante myndigheder og organisationer med henblik på at få det bedst mulige beslutningsgrundlag.«

Med de nævnte begrænsninger i bestemmelsens anvendelsesområde og med den fremgangsmåde, som i givet fald skal følges, finder Justitsministeriet ikke, at den foreslåede bestemmelse bør kunne give de ansatte anledning til utryghed.

Det bemærkes i den forbindelse, at lovforslaget også på dette punkt svarer til det lovudkast, der er indeholdt i betænkning nr. 1349/1997 om aktindsigt i personalesager (herefter »betænkningen«). Betænkningen er afgivet i enighed og således bl.a. med tilslutning fra de repræsenterede personaleorganisationer m.v.

Spørgsmål nr. 2:

Finder ministeren det ikke principielt forkert, at man ved en bemyndigelsesbestemmelse med tilknyttede bemærkninger nærmest på forhånd giver medierne et tilsagn om, at lovens område kan udvides uden om Folketinget, og kan ministeren nævne fortilfælde, hvor en bemyndigelsesbestemmelse på forhånd giver medierne et sådant tilsagn?

Svar:

Som det fremgår af det, der er anført ovenfor under besvarelsen af spørgsmål nr. 1, er der tale om en bemyndigelsesbestemmelse med et meget snævert anvendelsesområde.

Lovforslaget indebærer ikke nogen pligt for ministeren til at udnytte bemyndigelsen, og der er ikke på anden måde givet medierne tilsagn om, hvorvidt og i givet fald på hvilken måde bestemmelsen vil blive anvendt. Det beror på justitsministerens selvstændige vurdering inden for de rammer, som lovforslagets bemærkninger angiver.

Spørgsmål nr. 3:

Finder ministeren ikke, at det principielt bør være Folketinget og ikke medierne og personaleorganisationerne, der fastlægger lovens anvendelsesområde?